

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 102/2019-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 12. novembra 2019 v senáte zloženom z predsedu senátu Mojmíra Mamojku a zo sudcov Petra Straku a Martina Vernarského (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA] toho času Ústav na výkon väzby a Ústav na výkon trestu odňatia slobody [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpeného advokátskou kanceláriou ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Kuric, s. r. o., Dolný Val 11, Žilina, v mene ktorej koná konateľ JUDr. Pavol Kuric, advokát, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na obhajobu podľa čl. 6 ods. 3 písm. c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Špecializovaného trestného súdu, pracoviska Banská Bystrica, v konaní sp. zn. BB-4T 36/2018 a jeho nariadením hlavného pojednávania z 13. decembra 2018 v tomto konaní a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého postupu a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. januára 2019 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] toho času Ústav na výkon väzby a Ústav na výkon trestu odňatia slobody [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátskou kanceláriou ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Kuric, s. r. o., Dolný Val 11, Žilina, [REDAKOVANÉ], v mene ktorej koná konateľ JUDr. Pavol Kuric, advokát (ďalej len „právny zástupca“), vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, základného práva na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a na obhajobu podľa čl. 6 ods. 3 písm. c) dohovoru postupom Špecializovaného trestného súdu, pracoviska Banská Bystrica (ďalej len „špecializovaný trestný súd“) v konaní sp. zn. BB-4 T 36/2018 (ďalej len „napadnuté konanie“) a jeho nariadením hlavného pojednávania z 13. decembra 2018 v tomto konaní (ďalej len „napadnuté nariadenie“).

2. Z ústavnej sťažnosti sťažovateľa a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je obžalovaným v trestnej veci vedenej špecializovaným trestným súdom proti [REDAKOVANÉ] a spol., obžalovanému pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 a 2 písm. d) a e) a ods. 3 písm. b) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) s poukazom na § 139 ods. 1 písm. i), § 140 písm. b) a c) a § 141 písm. a) Trestného zákona a iné obzvlášť závažné zločiny a zločiny.

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti uvádza, že mu uznesením vyšetrovateľa Policajného zboru bolo 7. marca 2017 vznesené obvinenie. Prokurátor podal

proti sťažovateľovi 29. októbra 2018 obžalobu. Špecializovaný trestný súd nariadil 13. decembra 2018 hlavné pojednávanie a predvolanie bolo sťažovateľovi doručené 18. decembra 2018.

4. Ďalej sťažovateľ v ústavnej sťažnosti uvádza: „... Dňa 10.1.2019 sťažovateľ na hlavnom pojednávaní namietal porušenie práva na obhajobu vo vzťahu k súdnemu konaniu podľa § 243 Trestného poriadku a žiadal, aby bola vec vrátená do štádia po podaní obžaloby a aby bola obžaloba predbežne prejednaná podľa § 243 Trestného poriadku.

Predseda špecializovaného súdu sťažovateľovi oznámil, že súd nie je povinný predbežne prejednať obžalobu a zároveň mu oznámil, že o jeho námietke rozhodovať nebude.

Zároveň dňa 10.1.2019 na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby prokurátora, obhajoba sťažovateľa namietala skutkové závery obžaloby, zákonnosť vykonanie dôkazov ako aj to, že súd neprejednal vec na predbežnom prejednaní obžaloby.

Sťažovateľ namieta postup Špecializovaného súdu, ktorý nariadil hlavné pojednávanie a určil jeho termín bez toho, aby vytýčil verejné zasadnutie za účelom predbežného prejednania obžaloby.

Nakoľko účelom predbežného prejednania obžaloby je preskúmať obsah obžaloby (§ 243 Trestného poriadku a nasl.) a taktiež zákonnosť získaného dôkazného materiálu, otázkami, ktoré treba riešiť v tomto štádiu súdneho konania, nie sú otázky viny a trestu, prípadne ďalší výrokov, ale to, či obsahu žaloby vrátane jeho návrhu má základ vo výsledkoch prípravného konania, a či neboli porušené ustanovenia zabezpečujúce práve obhajoby, resp. či nedošlo k iným závažným procesným pochybeniam v rámci prípravného konania, pričom podľa výsledkov posúdenia týchto otázok súd rozhodne, či nariadi termín hlavného pojednávania, alebo bude postupovať niektorým zo spôsobov uvedených v § 244 ods. 1 písm. a) až j) Trestného poriadku a obvinený nebude (zatiaľ alebo definitívne) postavený pred súd.

... v priebehu prípravného konania došlo k závažným porušeniam jeho práva na obhajobu, nebolo mu umožnené oboznámiť sa po skončení vyšetrovania s kompletným spisovým materiálom, nebolo mu umožnené oboznámiť sa so zabezpečenými dôkazmi (CD, DVD, BLU-RAY, HDD) neboli mu prehraté záznamy so zabezpečených informačno-

technických prostriedkov (obrazovo-zvukové záznamy a odposluchy telekomunikačnej prevádzky). Výsluchy svedkov neboli realizované za prítomnosti jeho obhajcu. Obžaloba bola podaná za iný skutok, ako sa viedlo vyšetovanie v prípravnom konaní, v spise chýbajú prepisy informačno-technických prostriedkov a ďalšie určité dôkazy.

... nie sú splnené podmienky na prijatie obžaloby.

Uskutočnením verejného zasadnutia za účelom predbežného prejednávania obžaloby, sťažovateľ ako obvinený a obhajoba nemali možnosť predniesť svoje výhrady k obžalobe a k dôkazom navrhnutým prokurátorom ako druhou stranou konania, čím im bolo fakticky odňaté právo poukazovať na závažné porušenie práva na obhajobu v prípravnom konaní a nebola dodržaná zásada rovnosti strán a kontradiktórneho konania.

Nemožno pritom bagatelizovať účel predbežného prejednávania obžaloby, nakoľko v tomto štádiu súdneho konania súd môže korigovať závažné porušenie práva na obhajobu práve vrátením veci prokurátorovi na došetrenie (§ 244 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku). Inštitút predbežného prejednávania obžaloby slúži okrem iného práve na to, aby právo obvineného na obhajobu bolo v prípravnom konaní, dôsledne rešpektované.

... Zásadný rozdiel v postavení obvineného a v postavení obžalovaného, teda toho, proti komu bola podaná obžaloba, na základe ktorej súd nariadil hlavné pojednávanie (§ 10 ods. 13 Trestného poriadku) spočíva v stupni pravdepodobnosti (intenzity) podozrenia, že trestný čin spáchala určitá konkrétna osoba. Pre vznesenie obvinenia stačí vyšší stupeň pravdepodobnosti podozrenia, ktorý však musí byť konkrétne zistenými skutočnosťami dostatočne odôvodnený. V prípade postavenia obvineného pred súd v dôsledku podanej obžaloby sa už vyžaduje, aby trestná činnosť bola relatívne spoľahlivo preukázaná. Nestačí všeobecné podozrenie z trestnej činnosti, ktoré nie je konkrétne doložené. So zvýšením miery (stupňa) podozrenia je spojené určité oslabenie pôsobenia zásady prezumpcie neviny, keďže sa zvyšuje možnosť (pravdepodobnosť) odsúdenia stihanej osoby. To dáva rozhodovaniu o predbežnom prejednaní obžaloby ústavnoprávny rozmer.

Práve z týchto dôvodov je z pohľadu obvineného výsledok verejného zasadnutia o predbežnom prejednaní obžaloby zásadný, keďže ovplyvňuje jeho postavenie, a to od úplného zániku postavenia subjektu trestného konania (napr. § 244 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku), cez zachovanie existujúceho postavenia obvineného, ktorý bude postavený pred súd a stane sa obžalovaným (§ 244 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku).

... podľa názoru sťažovateľa postup špecializovaného súdu, ktorý nariadil hlavné pojednávanie skôr, ako vôbec predbežne prejednal obžalobu tak, ako to predpokladajú ustanovenia Trestného poriadku, je nielen nezákonný ale aj nepredvídateľný, t. j. porušujúci princíp právnej istoty, pričom ide zo strany Špecializovaného súdu o procesné pochybenia takej intenzity, ktoré majú vo svojich dôsledkoch ústavnoprávnu relevanciu. ... nemožno podľa názoru sťažovateľa považovať postup Špecializovaného súdu s ani rozhodnutie zo dňa 13.12.2018, ktorým tento súd nariadil hlavné pojednávanie z ústavného hľadiska za akceptovateľné a udržateľné.

... považuje sťažovateľ rozhodnutie Špecializovaného súdu spisovej značky BB-4T/36/2018 zo dňa 13.12.2018 o nariadení hlavného pojednávania za porušujúce základné právo na súdnu ochranu a kontradiktórne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy a základné právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom podľa článku 48 ods. 2 Ústavy a základné právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru a základné právo obhajovať sám, alebo prostredníctvom obhajcu podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy s základné právo obhajovať sa osobne alebo pomocou obhajcu podľa vlastného výberu podľa čl. 6 ods. 3 písm. c) Dohovoru. “

5. Napokon sťažovateľ žiada, aby ústavný súd po prijatí ústavnej sťažnosti na konanie vydal nálež v znení:

„1. Základné práva [REDAKOVANÉ] podľa čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 6 ods. 3 písm. c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Špecializovaného trestného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. BB – 4 T 36/2018 a jeho rozhodnutím z 13.12.2018, ktorým nariadil hlavné pojednávanie, porušené boli.

2. Rozhodnutie Špecializovaného trestného súdu sp. zn. BB – 4 T 36/2018 z 13.12.2018, ktorým nariadil hlavné pojednávanie, zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

3. Sťažovateľovi sa priznáva úhrada trov konania vo výške 410,71 Eur, z dôvodu svojho právneho zastúpenia advokátom, ktorej je predpísané zákonom, a ktoré je Špecializovaný trestný súd povinný vyplatiť advokátovi JUDr. Pavlovi Kuričovi do dvoch mesiacov od vyhlásenia tohto nálezu na účet advokáta.

4. *Sťažovateľovi sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 5.000 €, ktorému je Špecializovaný trestný súd povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“*

6. Zo zápisnice z hlavného pojednávania 10. januára 2019 vyplýva, že sťažovateľ podal námietku pre porušenie práva na obhajobu vo vzťahu k súdному konaniu, v rámci ktorej namietal, že špecializovaný trestný súd nariadil hlavné pojednávanie bez toho, aby predtým nariadil verejné zasadnutie pre účely predbežného prejednanja obžaloby. Zároveň žiadal, aby bola vec vrátená do štádia po podaní obžaloby a predbežne prejednaná.

7. Predseda senátu sťažovateľovi oznámil, že predbežné prejednanie obžaloby je fakultatívne, z čoho vyplýva, že špecializovaný trestný súd nie je povinný predbežne prejednať obžalobu na zasadnutí senátu. Zároveň sťažovateľovi oznámil, že o námietke rozhodovať nebude, pretože je procesného charakteru, vec nie je možné vrátiť do štádia predbežného prejednanja obžaloby a uvedenú námietku môže sťažovateľ uplatniť v prípadnom odvolacom konaní.

8. Ústavná sťažnosť sťažovateľa je vedená pod sp. zn. Rvp 201/2019 a bola pridelená sudcovi spravodajcovi Rudolfovi Tkáčikovi. Sudca spravodajca Rudolf Tkáčik bol podľa Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. marca 2018 do 28. februára 2019 členom III. senátu ústavného súdu, ktorý pracoval do 16. februára 2019 (deň uplynutia funkčného obdobia jeho členov, pozn.) v zložení Rudolf Tkáčik (predseda senátu), Jana Baricová a Mojmír Mamojka.

9. Do 16. februára 2019 nebola ústavná sťažnosť sťažovateľa rozhodnutá pôvodným III. senátom ústavného súdu. Preto bola v súlade s čl. X bodom 5 písm. b) Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 26. apríla 2019 do 31. decembra 2019 v znení dodatku č. 1 schváleného na zasadnutí pléna ústavného súdu 16. októbra 2019 (ďalej len „rozvrh práce“) náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov pridelená sudcovi spravodajcovi Martinovi Vernarskému. Podľa čl. II bodu 5 rozvrhu práce na konanie vo veciach patriacich do pôsobnosti senátov ústavného súdu je v jednotlivých prípadoch príslušný ten senát ústavného súdu, ktorého členom je sudca

spravodajca, ktorému bola vec pridelená. V súlade s čl. II bodom 3 rozvrhu práce pracuje III. senát ústavného súdu v zložení Mojmír Mamojka (predseda senátu), Peter Straka a Martin Vernarský. O ústavnej sťažnosti sťažovateľa bolo teda rozhodnuté v tomto zložení senátu.

II.

Relevantná právna úprava

10. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

11 Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

12. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

13. Dňa 1. marca 2019 nadobudol účinnosť zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v čl. I § 1 až § 13 a § 16 až § 28 a § 32 až § 248 a § 250 a § 251. Podľa § 246 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde sa tento zákon použije aj na konania začaté do 28. februára 2019, pričom právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali do 28. februára 2019, zostávajú zachované.

14. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

15. Pri predbežnom prerokovaní návrhu na začatie konania ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

16. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

17. Podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť je neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

18. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

19. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

20. Podľa čl. 50 ods. 3 ústavy obvinený má právo, aby mu bol poskytnutý čas a možnosť na prípravu obhajoby a aby sa mohol obhajovať sám alebo prostredníctvom obhajcu.

21. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom

zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

22. Podľa čl. 6 ods. 3 písm. c) dohovoru každý, kto je obvinený z trestného činu, má právo obhajovať sa osobne alebo prostredníctvom obhajcu podľa vlastného výberu, alebo pokiaľ nemá dostatok prostriedkov na zaplatenie obhajcu, aby sa mu poskytol bezplatne, ak to záujmy spravodlivosti vyžadujú.

23. Podľa § 243 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestného poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) obžalobu podanú na súde pre zločin s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou osem rokov preskúma predseda senátu a podľa jej obsahu a obsahu spisu posúdi, či ju treba predbežne prejednať na zasadnutí senátu alebo či o nej môže nariadiť hlavné pojednávanie.

III.

Právne hodnotenie ústavného súdu

24. Ústavný súd poukazuje na svoju stabilizovanú judikatúru, podľa ktorej je trestné konanie od svojho začiatku až do jeho konca procesom, v ktorom sa v rámci vykonávania jednotlivých úkonov a realizácie garancií na ochranu práv a slobôd trestne stíhanej osoby môžu zo strany orgánov činných v trestnom konaní naprávať, resp. korigovať aj jednotlivé pochybenia. Spravidla až po jeho skončení možno na ústavnom súde namietat' pochybenia znamenajúce porušenie práv a slobôd označených v čl. 127 ods. 1 ústavy, ktoré neboli odstránené v jeho priebehu (napr. III. ÚS 3/02, III. ÚS 18/04, III. ÚS 75/05, IV. ÚS 76/05). Ku kontrole zo strany všeobecných súdov dochádza v každej fáze ich rozhodovania, počínajúc preskúmaním obžaloby podľa § 241 ods. 1 písm. f) Trestného poriadku a končiac dovolacím prieskumom. Vo všetkých fázach súdneho konania môže sťažovateľ namietat' porušenie práva na obhajobu.

25. Princíp subsidiarity zakotvený v čl. 127 ods. 1 ústavy znamená, že ústavný súd môže konať o namietanom porušení sťažovateľových práv a vecne sa zaoberat' iba tými sťažnosťami, ak sa sťažovateľ nemôže v súčasnosti a nebude môcť ani v budúcnosti domáhat' ochrany svojich práv pred iným súdom prostredníctvom iných právnych

prostriedkov, ktoré mu zákon na ochranu jeho práv poskytuje. Zmyslom a účelom uvedeného princípu subsidiarity je to, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale je úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Všeobecné súdy sú povinné vykladať a aplikovať príslušné zákony na konkrétny prípad v súlade s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 5 ústavy, sú primárne zodpovedné aj za dodržiavanie tých práv a slobôd, ktoré ústava alebo medzinárodná zmluva dotknutým fyzickým osobám zaručuje. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti ultima ratio inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu podľa zásad uvedených v § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde (III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05). Zásada subsidiarity reflektuje okrem iného aj princíp minimalizácie zásahov ústavného súdu do právomoci všeobecných súdov, ktorých rozhodnutia sú v konaní o sťažnosti preskúmané (IV. ÚS 303/04).

26. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje aj na svoj ustálený právny názor, v zmysle ktorého rozhodnutie a postup všeobecného súdu, ktoré sú v súlade s platným a účinným zákonom (na vec aplikovateľnými procesnoprávnymi a hmotnoprávnymi predpismi) nemožno kvalifikovať ako porušovanie základných ľudských práv (m. m. napr. I. ÚS 8/96, I. ÚS 6/97, II. ÚS 81/00).

27. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti tvrdí, že tým, že špecializovaný trestný súd nenariadil vo veci predbežné prejednanie obžaloby, ale priamo hlavné pojednávanie, ho poškodil na ním označených základných právach a právach. Ustanovenie § 243 ods. 1 Trestného poriadku dáva predsedovi senátu možnosť po preskúmaní obžaloby rozhodnúť, či je potrebné vo veci nariadiť predbežné prejednanie obžaloby, alebo je obžaloba dostatočným podkladom na nariadenie hlavného pojednávania. Na fakultatívnu povahu predbežného prejednania obžaloby pritom sťažovateľ a upozornil aj predseda senátu na pojednávaní konanom 10. januára 2019.

28. Ústavný súd uvádza, že sťažovateľ namieta procesný postup špecializovaného trestného súdu ako prvostupňového súdu v priebehu trestného konania, pričom konanie nie je ukončené ani na prvom stupni a vo veci nebolo dosiaľ meritórne rozhodnuté. Postup špecializovaného trestného súdu pritom môže byť preskúmaný v rámci prípadného odvolacieho konania, na čo sťažovateľa upozornil aj predseda senátu na pojednávaní konanom 10. januára 2019.

29. V prípade podania odvolania proti rozsudku špecializovaného trestného súdu bude Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd preskúmať rozsudok špecializovaného trestného súdu a jeho postup v konaní, ktoré mu predchádzalo, čo v danom prípade ústavnému súdu znemožňuje zaoberať sa eventuálnym porušením sťažovateľom označených práv postupom špecializovaného trestného súdu pri nariadení hlavného pojednávania. Naopak, vychádzajúc z § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde je povinnosťou sťažovateľa využiť naznačené právne prostriedky majúce oporu v ustanoveniach Trestného poriadku na to, aby sa kompetencia ústavného súdu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy v budúcnosti eventuálne (teda v závislosti od aktivity sťažovateľa pri ochrane svojich základných práv a slobôd) mohla uplatniť.

30. Na tomto základe ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa už pri jej predbežnom prerokovaní odmietol ako neprípustnú podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. novembra 2019

Mojmír Mamojka
predseda senátu